

Το ζην και το ευ ζην

*“Κι αν δε νικήσουμε ποτέ
θα πολεμάμε πάντα”*

Αγώνας
είναι η ζωή.
Αγώνας επιβίωσης
αγώνας ζευγαρώματος
αγώνας διαίωνισης κι αναπαραγωγής.
Αγώνας συνεργατικός, αγών μ’ αλληλεγγύη
όπως σ’ όλα τα έμβια όπως
και στ’ άλλα ζώα.
Όχι αγών
για πάρτη μας
μα για του είδους το καλό που ‘ναι καλό
για όλους κι έτσι για τον καθένα.
Αγώνας για συνένωση
αγών γι αδερφοσύνη.
Αγώνας και ο έρωτας για την αθανασία
μέσω των γονιδίων μας.
Ένας αγώνας για φαί και λίγο ραβαίσι
τουτέστιν ήγουν δηλαδή
αγών για ελευθερία.

Μόνο που στο είδος μας,
καθότι “εξυπνότεροι από τα άλλα ζώα,
παίρνει διάφορες μορφές κι έτσι μας ξεγελάει”
γίνεται αγών ατομικός, αγώνας για ανέλιξη,
αγών για αριστεία, αγώνας για ιδανικά
και άλλες ακακίες
που μας θολώνουν τα μυαλά
για να μας κλέβουν το φαί

και να μας έχουν
σκλάβους.

Και ο αγώνας γίνεται πάλι ταξική
κι αδερφοκτόνος πόλεμος.

Ένας αγώνας η ζωή.

Αγώνας ατελεύτητος αγώνας
ασταμάτητος που τελευτά μαζί της.

Δεν είναι διασκέδαση η ζωή
ούτε διαρκής απόλαυση
μόνο στιγμές προσφέρει
ευτυχίας.

Χαρά και
ικανοποίηση
υπάρχουν στον αγώνα
κι έχουν την ίδια διάρκεια.

Κήπος μακάρων
ούτε ην ουτ' έστιν ούτε έσεται,
κήπος του παραδείσου
κι εκείνοι που τον κυνηγούν
της δυστυχίας ζουν στιγμές,
πέφτουνε σε κατάθλιψη
και ψάχνουνε ουσίες
μέσ' από κείνες
να τον βρουν.
Έτσι ...
ζωή δε ζούνε.

Αν ...
εντελώς απίθανο
να κάνεις τη ζωή όπως τη θες...
αν όχι τίποτα άλλο...
τούτο μόνο προσπάθησε

μην την εξευτελίζεις.

31-7-2020

ΧριστοΣ